

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/1747/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118387555
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118387555.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: s Autoleasing SK, s. r. o., so sídlom: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 46806491; právne zast.: JUDr. Juraj Klimčo s.r.o., so sídlom: Bobot 176, 913 25 Bobot, IČO: 51123592, advokátom, proti povinnému: X. D., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. XXXX/XX, Y.; vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Martin Thomka, so sídlom exekútorského úradu: Pavla Mudroňa 483/28, 03601 Martin, o vymoženie istiny 3548,3 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1747/2018 zo dňa 8. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1747/2018 zo dňa 8. augusta 2019 zamietla.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 12Ek/1747/2018 zo dňa 8. augusta 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol v súlade s ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 26.11.2018 domáhal od povinného vymoženiu istiny 3548,30 eur spolu s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 16.05.2018, sp. zn. 6Csp/52/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.09.2018 (ďalej tiež ako „exekučný titul“). Súd vydal dňa 07.12.2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Martinovi Thomkovi, so sídlom exekútorského úradu: Pavla Mudroňa 483/28, 036 01 Martin (ďalej len „súdny exekútor“). Doručením poverenia súdnemu exekútorovi sa podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala exekúcia.

3. Povinný podal v tejto veci návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku s odôvodnením, že vyzval oprávneného k dohode o úhrade pohľadávky, no oprávnený na jeho žiadosť žiadnym spôsobom nereagoval. Povinný má záujem pohľadávku uhradiť, avšak túto nechce realizovať prostredníctvom súdneho exekútora. Záverom povinný poukázal na svoj obmedzený príjem v dôsledku poberania invalidného dôchodku ako aj na celkovú nepriaznivú životnú situáciu. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil. Žiadosť povinného k dohode o úhrade mu bola doručená už v minulosti. Odpoveď na žiadosť oprávnený povinnému odoslal, podľa prvého potvrdenia na doručeníke táto zásielka bola povinným prevzatá, ale následne sa vrátila druhá doručienka s poznámkou o omyle v pôvodnom adresátovi a s poznámkou o neprevzatí tejto zásielky adresátom v odbernej lehote. Oprávnený súdu konštatované doručienky predložil na preukázanie svojich tvrdení. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť. Podľa záverov súdu povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by mohli vyvolať účinky zamýšľané povinným, v tomto prípade zastavenie exekúcie. Ďalej uzavrel, že povinným tvrdená nepriaznivá životná situácia nie je dôvodom

na zastavenie vedenej exekúcie. Exekučným titulom - Platobným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 16.05.2018 sp. zn. 6Csp/52/2018 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť sumu 3548,30 eur spolu s príslušenstvom, teda exekúcia sa začala dôvodne. V základnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina mal povinný možnosť využiť zákonom priznané opravné prostriedky voči exekučnému titulu, v danom prípade odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 16.05.2018 sp. zn. 6Csp/52/2018. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul, pričom v návrhu na zastavenie exekúcie povinný nepreukázal žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Súd preto jeho návrh na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej namietal pochybenie súdu v zisťovaní skutkového stavu, kde podľa jeho názoru vyvstali pochybnosti o spôsobe doručenia dohody resp. splátkového kalendára. Z uvedených dôvodov povinný požadoval zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

5. Oprávnený sa k sťažnosti povinného na výzvu súdu nevyjadril.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu,7l) pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP) - súd pri posudzovaní náležitostí sťažnosti povinného použil v danej veci extenzívny výklad, pričom dospel k záveru, že nedostatok formálnych náležitostí nebráni prejednávaniu podanej sťažnosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

13. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia,

príčom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti. Písomné vyhotovenie uznesenia tak nemusí obsahovať odôvodnenie (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

14. Nad rámec svojej povinnosti však sťažnostný súd považuje za potrebné doplniť argumentáciu vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení v tom smere, že pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorom je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Nútený výkon rozhodnutia o obsahu súkromnoprávneho vzťahu je k dispozícii oprávnenému. Výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu časť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, inak by záruky, ktoré toto ustanovenie ustanovuje a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku).

15. Zásadnou sťažnostnou námietkou povinného bolo jeho tvrdenie, že vystali pochybnosti o spôsobe doručenia dohody resp. splátkového kalendára, pričom svoje tvrdenie bližšie nešpecifikoval a rovnako súdu neozrejmil, aký vplyv má podľa jeho názoru táto skutočnosť na vedenie exekúcie. Celá obrana povinného proti exekúcii spočíva v tom, že má záujem sa dohodnúť priamo s leasingovou spoločnosťou na splatení dlhu, keďže nechce platiť „výpalnícku odmenu“ súdnemu exekútorovi.

16. Súd pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal zo samotného účelu vykonávacieho konania, ktorého primárnym účelom je zaistiť ochranu práva toho, komu takéto právo bolo priznané vykonateľným exekučným titulom. Spory a iné právne veci sú prejednávané a rozhodované pred (k tomu povolanými) súdmi v občianskom súdnom konaní, a to v tzv. nachádzacom (základnom) konaní. Ak je súčasťou tohto rozhodnutia uloženie povinnosti, náš právny poriadok predpokladá, že jej adresát si ju voči osobe oprávnenej splní dobrovoľne, v lehote a spôsobom ustanoveným v rozhodnutí súdu. Inštitút núteného výkonu takéhoto rozhodnutia možno uplatniť vtedy, keď nie je zo strany povinného oprávnenému poskytnuté judikované plnenie riadne a včas, teda vo výške a v lehote určenej súdnym rozhodnutím. V exekučnom titule (platobný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 6Csp/52/2018 zo dňa 16.05.2018) súd uložil povinnému povinnosť do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť oprávnenému sumu 3 548,30 eur a 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 3 548,30 eur od 31.3.2017 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Rovnako mu uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 336,82 eur a ostatné trovy konania vo výške 142,50 eur. Pokiaľ potom povinný nepodal v danej veci odpor proti platobnému rozkazu, bol povinný si svoju povinnosť vymedzenú platobným rozkazom voči oprávnenému splniť v stanovenej 15-dňovej lehote od jeho doručenia. Pokiaľ tak povinný neučinil, je nutné konštatovať, že svojím správaním v podobe nerešpektovania súdneho rozhodnutia zapríčinil túto fázu konania, ktorej účelom je v daný okamih nielen vymoženie judikovaného nároku oprávneného, ale aj trov exekúcie oprávneného a súdneho exekútora. Keďže koncepcia núteného vymáhania práva v Slovenskej republike je postavená na jej realizovaní súdnym exekútorom, organizačne a ekonomicky odčleneného od štátu, povinný spolu s povinnosťou vyplývajúcou z exekučného titulu znáša aj trovy exekútora, ktorých výšku ustanovuje právny predpis (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z.z.). Na tento záver nemôže mať v danom štádiu konania žiaden vplyv ani prípadná snaha povinného dohodnúť sa priamo s oprávneným na splnení dlhu v splátkach, keďže oprávnený nie je povinný na takúto dohodu pristúpiť a je v zmysle výrokovej časti exekučného titulu oprávnený požadovať od povinného celé priznané plnenie, resp. domáhať sa jeho vymoženia cestou exekúcie. Inými slovami samotná snaha povinného o dosiahnutie dohody s oprávneným na postupnom splatení dlhu nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie. Rovnako potom nemôže súd zastaviť exekúciu z dôvodu namietaných pochybností o doručení odpovede oprávneného povinnému k jeho návrhu na odklad plnenia resp. o jeho postupnom splatení, keďže tieto skutočnosti sú v zmysle predchádzajúceho výkladu súdu bez právnej relevancie vo vzťahu k posudzovanému prípadu, keďže nie sú spôsobilé tvoriť právnu prekážku núteného výkonu exekučného titulu. Súd v tejto súvislosti ďalej zdôrazňuje, že oprávnený podľa obsahu jeho listu zo dňa 19. 10. 2018 povinnému odpísal, že jeho žiadosti o

možnosti začať splácať dlh po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (t.j. po 23. 08. 2020) nie je možné vyhovieť. Z obsahu tejto odpovede je zrejmé, že medzi oprávneným a povinným nedošlo k uzavretiu žiadnej dohody o odklade plnenia resp. o jeho splnení v splátkach a žiadny listinný dôkazný prostriedok nepreukazuje, že by oprávnený mal záujem na jej uzavretí. Sťažnostný súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prijatými v preskúmanom rozhodnutí, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul, plne v súlade s účelom exekučného konania, pričom povinný súd nepreukázal existenciu skutočností, ktoré by vymáhateľnosti exekučného titulu bránili. Súd pre úplnosť dodáva, že pokiaľ by následne účastníci konania na podklade prebiehajúcich rokovaní dospeli k určitej dohode, nič nebráni oprávnenému, aby na podklade takejto dohody s povinným vzal svoj návrh na vykonanie exekúcie (celkom, alebo z častí) späť v zmysle § 61n ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku. Súd dáva povinnému do pozornosti, že na podklade súhlasu oprávneného môže súdny exekútor povinnému povoliť splnenie vymáhaného nároku v splátkach s účinkom odkladu exekúcie (§ 61q ods. 1, ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku).

17. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Z uvedených dôvodov súd podanú sťažnosť podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol, pretože nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne

19. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieňa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnému neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania voči povinnému nevznikli, keďže sa k jeho sťažnosti nevyjadril. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak účastníkovi konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho

zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani mu žiadne trovy konania nevznikli, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).